

Til Fiskeridirektoratet

Thorupstrand Fiskeriforening er blevet bekendt med for det første, at der er indført forudanmeldelse af farvandsskift mellem Skagerrak og Nordsøen både ved indsejling og ved udsejling, for det andet, at Hanstholm er blevet fritaget for tilmeldingen af farvandsskift om morgenen på grund af havnens beliggenhed.

Thorupstrand er en kystfiskerplads, der består af 18 mindre både, som driver dagfiskeri og er meget afhængig af vind og vejr. Når fiskerne sejler på havet om morgenen, tager de beslutningen om at fiske i Nordsøen, på grundlag af vejrforholdene og strømforholdene i Skagerrak. Under vejs til Nordsøen er der tit mange forskellige udlægninger af vejr og vind - ligesom vejr og vind skifter under vejs. Derfor tages den endelige beslutning om, hvor fiskeriet kan foregå, først i sidste øjeblik, plus at fiskeriet tit påbegyndes i Nordsøen og vejret så får os til at søge i Skagerrak. Der vil være mange situationer, hvor vores arbejdsdage vil blive umulige.

Konsekvensen af det vil være, at vi må lægge vore kystbåde til Hanstholm og dermed underminerer vi vores landingsplads' økonomi. Som i sidste ende vil medføre dens lukning.

Vi anmoder derfor om, at reglerne for Thorupstrand forbliver, som de har været hidtil.

Vi anmoder endvidere om, at Direktoratet behandler sagen hurtigt, da den er af stor betydning for det fortsatte fiskeri fra Thorupstrand.

Med venlig hilsen

Gert Kristensen
Formand for Thorupstrand Fiskeriforening
jetteoggert@mail.dk

Til Fødevareminister Eva Kjær Hansen
Thorupstrand den 22.1.2008
Fra Thorupstrand Fiskeriforening

Thorupstrand Fiskeriforening har d. 4.1.2008 sendt et brev til Fiskeridirektoratet med anmodning om at beholde de regler for fiskeri i Skagerrak og Nordsøen, som allerede gælder. Dette brev vedlægges. Vi har den 21. januar fået et afslag på vor anmodning fra Fiskeridirektoratet. Vi mener ikke, at der er blevet lyttet til vort argument for at bibeholde reglerne, som de er. Begrundelsen for afslaget er, at Direktoratet mener, at en tilladelse til os vil danne præcedens, men kendsgerningen er, at der ikke længere er andre kystlandingspladser i Danmark som Thorupstrand. Thorupstrand Fiskeriforening vil gerne orientere om begrundelsen for anmodningen, som drejer sig om de specielle vilkår, hvorunder kystfiskeri foregår. Vi anmoder på denne baggrund ministeren om at omgøre afslaget, da det har afgørende og akut betydning for Thorupstrands overlevelse. Derfor nedenstående redegørelse:

Baggrund

Når små både på dagfiskeri skal hente deres udkomme i et så udsat og varieret farvand som den nordligste Nordsø og Skagerrak, begynder morgenen kort efter midnat. I mere end halvdelen af året er det sort nat, når bådene sejler ud over brændingen for at gå på hav. Før de gør det, har fiskerne så godt som muligt lyttet efter havet, hørt farvandsudsigten og undersøgt, hvordan strømmen går. Men først når vi er sejlet ud i mørket, er det muligt at mærke, hvordan søen opfører sig og strømmen går. For vind, sø og strøm er ikke konstante faktorer, men er i stadig forandring. Strømmen er altid ved at skifte retning og hastighed, bølgerne er altid ved at ændre retning og højde, og vinden er altid ved at tage til eller lægge sig fra skiftende verdenshjørner.

Ude i mørket vil vi udlægge, hvorhen strøm, sø og vind bevæger sig netop nu ved landingspladsen, men sejler vi ned i bugten på vej mod Løkken, vil de ændre sig på grund af de lokale geografiske forhold. Det vil de også, hvis vi sejler vestpå og runder Bulbjerg. Selvfølgelig vil det også ske, hvis vi kommer ud af læ for landet, eller kommer op i Vigsø bugten. Det sker også, når vi runder Hanstholmen eller når vi kommer ud på Revet ved Norske rende, men hvordan er vi ikke i stand til at forudse. Strømme, bølger og vinde løber rundt om hjørnerne af kysten, kommer i byger fra skiftende trykssystemer i atmosfæren langt herfra og dirigeres forskelligt rundt af bundforholdene i havet. I vort farvandsområde fisker vi på dybder, der varierer fra 600 meter dybe fjeldslugter i Norske Rende til sandbund på kun få meters vand mellem revlerne ved land. Fiskene flytter sig konstant rundt i hele dette kuperede undervandslandskab betinget af strømme, saltholdighed i vandlagene der forskyder sig ind over hinanden og de temperaturer, det fører med sig i forskellig dybde - i deres søgen efter den føde, som lige så hurtigt skifter opholdssted efter forholdene. Det er et håndværksmæssigt fiskeri.

Vore både er samtidig små og vore grejer letvægts, så dette fiskeri er ikke bare præcisionskunst, men også afhængigt af at kunne foregå uden, at redskaberne bliver revet i stykker af strøm, sø og vindens pres på fartøjet. I modsætning til en større trawler eller tungere kutter med stor maskinkraft, er kystfiskeriet et letvægtsfiskeri både med hensyn til redskaber og energiforbrug. Og det gør, at vi hele tiden er nødt til at flytte os derhen, hvor det i næste øjeblik er muligt at arbejde og finde fisk med en lille, let båd og dens spinkle grejer. Til gengæld er det de mest skånsomt og selektivt fangede fisk, vi kommer hjem med til aften, hvis priser gør det fordelagtigt for os at drive et sådant kystfiskeri.

Selvom vi er nødt til at tage hensyn til alle disse forhold, så skal vi være hjemme igen inden aften, og derfor er vi nødt til at tage på havet så tidligt som muligt, dvs. oftest i buldermørke og føle os frem for at få timer nok til en fuld rejse. Ofte er det også nødvendigt at tage ud over revlerne, mens vind, strøm og bølger endnu ikke er venligt stemt, fordi vi har udlagt vejret som aftagende eller drejende i en mere gunstig retning her eller ude, hvor vi tror vi kan sætte vore grejer. Det vil sige, at vi også sejler ud i vejr og temperaturer, der ville afholde andre mennesker fra at gå uden døre. Når vi samtidig ved, at vind og vejr står forskelligt på en og samme tid de forskellige steder i vort farvand, er det noget, vi i kystflåden snakker sammen om over radioen

og udlægger for hinanden dagen lang, mens vi sejler fra den ene position til den næste og undervejs jævnlige skifter kurs og destination, fordi tolkningerne af, hvor vejret er på vej hen, skifter karakter. Vi skal også tage hensyn til, at vi skal kunne nå hjem over revlerne og i land, inden der rejser sig for skrap brænding og for hård strøm til, at vi kan komme i land. Derfor skal det tit gå hurtigt, og der skal træffes hurtige beslutninger om at prøve grejerne et sted og måske et andet, før de skal op igen, så vi kan nå hjem før vejret.

Tiltag

Vort hjemmefarvand strækker sig fra den nordlige Nordsø i vest til og med det mellemste Skagerrak i øst. Og fra skrænterne ned mod Norske rende i nord til sandet mellem revlerne inde ved kysten i syd. Men af helt andre grunde end vort lokale fiskeri er farvandet blevet vilkårligt delt i to administrative områder. Med linealens lige streg er der trukket en i naturen fiktiv grænse tværs over havet. Fisk fanget på den ene side skal registreres som nordsøfisk på den anden side som skagerrakfisk. Vi skal rapportere, om de er af den ene eller anden slags. Ligesom vi bevæger os rundt i farvandet afhængigt af vind og vejr, så gør fisken, som vi jagter, det også. Nogle dage, nogle uger, nogle måneder og nogle år er både de og vi nødvendigvis mere på den ene side af grænsen end den anden og andre år, måneder, uger og dage kan det være på den anden side af grænsen. Ofte krydser vi den eller fisker på begge sider, da den løber lige igennem vor arbejdsplads. Det er derfor, kystfiskerne har anmodet om at beholde de regler, der findes, og som muliggør dette uden spild af kostbar tid på hav. Vi har ikke noget problem med at indberette det, vi har fanget i dagens løb, problemet er at forudsige, hvor i området vi kan komme til at fange det.

Det problem, der opstår af vor beliggenhed og kystfiskeriets naturlige betingelser, er svært helt at fjerne. Men vi kan gøre noget for at forebygge de værste gener og tage størst muligt hensyn til de administrative forpligtelser. Vi har forsøgt at gøre det bedste, men også dyreste, man kan indenfor den nye FKA-system, for at afhjælpe problemet, nemlig at købe så mange nordsøtorske-FKA og så mange skagerraktorske-FKA som det har været muligt samtidig. Det samme har vi gjort med rødspætter, som er det andet store fiskeri, vi driver. Ved at købe fisk, der hører til på både den ene side af grænsen og på den anden side af grænsen, og dele den imellem os i en fælles pulje, har vi kostet mange millioner kroner på at få fiskeriforvaltningens grænsedragninger i vort hjemmefarvand til at fungere. Vi har investeret i at få forvaltningen til at fungere, vi betaler renter og afdrag på store lån, for at en streg på kortet kan bruges som forvaltningsinstrument. Til gengæld forventer vi, at forvaltningen anerkender vor daglige afrapportering af den fangst, vi har med i land.

Vort mål er at kunne fortsætte Thorupstrands værdifulde kystfiskeri som et moderne erhverv i et farvand, hvor dette fiskeri har foregået i menneskealdre. Skal det fleksible kystfiskeri i hjemmefarvandet overleve, vil vi gerne samarbejde med forvaltningen om at udforme regler, der gør det muligt at arbejde som kystfisker fra en plads i nærheden af et formelt farvandsskel.

De regler, fiskeridirektoratet indfører, gør at vi i hverdagen ikke kan krydse frem og tilbage over grænsen, som vind og vejr tilsiger os. Vi mener, at den begrundelse, at der har været en uforklarlig overdødelighed af torsk i kattegat, ikke kan begrunde, at vi tvinges til indgive forudmeldelser, der vil være meningsløse i vort fiskeri ved grænsen mellem Skagerrak og Nordsøen. Direktoratet har i deres svar til os ikke lyttet til det forhold, vi her har beskrevet.

Med venlig hilsen

Gert Kristensen
Formand for Thorupstrand Fiskeriforening
jetteoggert@mail.dk

Til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet
c/o Fiskeridirektoratet
Nyropsgade 30
1780 København V.
Thorupstrand den 22.1.2008
Fra Thorupstrand Fiskeriforening

Sagsnr. 2008-00201

Vedrørende undtagelse fra §20, stk 2 i Reguleringsbekendtgørelsen 2008 for Thorupstrand

KLAGE OVER FISKERIDIREKTORATETS AFGØRELSE

Thorupstrand Fiskeriforening har d. 4.1.2008 sendt et brev til Fiskeridirektoratet med anmodning om at beholde de regler for fiskeri i Skagerrak og Nordsøen, som allerede gælder. Vi har den 21. januar fået et afslag på vor anmodning fra Fiskeridirektoratet. Vi mener ikke, at der er blevet lyttet til vort argument for at bibeholde reglerne, som de er. Begrundelsen for afslaget er, at Direktoratet mener, at en tilladelse til os vil danne præcedens, men kendsgerningen er, at der ikke længere er andre kystlandingspladser i Danmark som Thorupstrand. Thorupstrand Fiskeriforening vil gerne klage over denne afgørelse og orientere om begrundelsen for anmodningen, som drejer sig om de specielle vilkår, hvorunder kystfiskeri foregår. Vi anmoder på denne baggrund om, at få omstødt afgørelsen, da den har afgørende og akut betydning for Thorupstrands overlevelse. Derfor nedenstående redegørelse:

Baggrund

Når små både på dagfiskeri skal hente deres udkomme i et så udsat og varieret farvand som den nordligste Nordsø og Skagerrak, begynder morgenen kort efter midnat. I mere end halvdelen af året er det sort nat, når bådene sejler ud over brændingen for at gå på hav. Før de gør det, har fiskerne så godt som muligt lyttet efter havet, hørt farvandsudsigten og undersøgt, hvordan strømmen går. Men først når vi er sejlet ud i mørket, er det muligt at mærke, hvordan søen opfører sig og strømmen går. For vind, sø og strøm er ikke konstante faktorer, men er i stadig forandring. Strømmen er altid ved at skifte retning og hastighed, bølgerne er altid ved at ændre retning og højde, og vinden er altid ved at tage til eller lægge sig fra skiftende verdenshjørner.

Ude i mørket vil vi udlægge, hvorhen strøm, sø og vind bevæger sig netop nu ved landingspladsen, men sejler vi ned i bugten på vej mod Løkken, vil de ændre sig på grund af de lokale geografiske forhold. Det vil de også, hvis vi sejler vestpå og runder Bulbjerg. Selvfølgelig vil det også ske, hvis vi kommer ud af læ for landet, eller kommer op i Vigsø bugten. Det sker også, når vi runder Hanstholmen eller når vi kommer ud på Revet ved Norske rende, men hvordan er vi ikke i stand til at forudse. Strømme, bølger og vinde løber rundt om hjørnerne af kysten, kommer i byger fra skiftende trykssystemer i atmosfæren langt herfra og dirigeres forskelligt rundt af bundforholdene i havet. I vort farvandsområde fisker vi på dybder, der varierer fra 600 meter dybe fjeldslugter i Norske Rende til sandbund på kun få meters vand mellem revlerne ved land. Fiskene flytter sig konstant rundt i hele dette kuperede undervandslandskab betinget af strømme, saltholdighed i vandlagene der forskyder sig ind over hinanden og de temperaturer, det fører med sig i forskellig dybde - i deres søgen efter den føde, som lige så hurtigt skifter opholdssted efter forholdene. Det er et håndværksmæssigt fiskeri.

Vore både er samtidig små og vore grejer letvægts, så dette fiskeri er ikke bare præcisionskunst, men også afhængigt af at kunne foregå uden, at redskaberne bliver revet i stykker af strøm, sø og vindens pres på fartøjet. I modsætning til en større trawler eller tungere kutter med stor maskinkraft, er kystfiskeriet et letvægtsfiskeri både med hensyn til redskaber og energiforbrug. Og det gør, at vi hele tiden er nødt til at flytte os derhen, hvor det i næste øjeblik er muligt at arbejde og finde fisk med en lille, let båd og dens spinkle grejer. Til gengæld er det de mest skånsomt og selektivt fangede fisk, vi kommer hjem med til aften, hvis priser gør det fordelagtigt for os at drive et sådant kystfiskeri.

Selvom vi er nødt til at tage hensyn til alle disse forhold, så skal vi være hjemme igen inden aften, og derfor er vi nødt til at tage på havet så tidligt som muligt, dvs. oftest i buldermørke og føle os frem for at få timer nok til en fuld rejse. Ofte er det også nødvendigt at tage ud over revlerne, mens vind, strøm og bølger endnu ikke er venligt stemt, fordi vi har udlagt vejret som aftagende eller drejende i en mere gunstig retning her eller ude, hvor vi tror vi kan sætte vore grejer. Det vil sige, at vi også sejler ud i vejr og temperaturer, der ville afholde andre mennesker fra at gå uden døre. Når vi samtidig ved, at vind og vejr står forskelligt på en og samme tid de forskellige steder i vort farvand, er det noget, vi i kystflåden snakker sammen om over radioen og udlægger for hinanden dagen lang, mens vi sejler fra den ene position til den næste og undervejs jævnlige skifter kurs og destination, fordi tolkningerne af, hvor vejret er på vej hen, skifter karakter. Vi skal også tage hensyn til, at vi skal kunne nå hjem over revlerne og i land, inden der rejser sig for skrap brænding og for hård strøm til, at vi kan komme i land. Derfor skal det tit gå hurtigt, og der skal træffes hurtige beslutninger om at prøve grejerne et sted og måske et andet, før de skal op igen, så vi kan nå hjem før vejret.

Tiltag

Vort hjemmefarvand strækker sig fra den nordlige Nordsø i vest til og med det mellemste Skagerrak i øst. Og fra skrænterne ned mod Norske rende i nord til sandet mellem revlerne inde ved kysten i syd. Men af helt andre grunde end vort lokale fiskeri er farvandet blevet vilkårligt delt i to administrative områder. Med linealens lige streg er der trukket en i naturen fiktiv grænse tværs over havet. Fisk fanget på den ene side skal registreres som nordsøfisk på den anden side som skagerrakfisk. Vi skal rapportere, om de er af den ene eller anden slags. Ligesom vi bevæger os rundt i farvandet afhængigt af vind og vejr, så gør fisken, som vi jagter, det også. Nogle dage, nogle uger, nogle måneder og nogle år er både de og vi nødvendigvis mere på den ene side af grænsen end den anden og andre år, måneder, uger og dage kan det være på den anden side af grænsen. Ofte krydser vi den eller fisker på begge sider, da den løber lige igennem vor arbejdsplads. Det er derfor, kystfiskerne har anmodet om at beholde de regler, der findes, og som muliggør dette uden spild af kostbar tid på hav. Vi har ikke noget problem med at indberette det, vi har fanget i dagens løb, problemet er at forudsige, hvor i området vi kan komme til at fange det.

Det problem, der opstår af vor beliggenhed og kystfiskeriets naturlige betingelser, er svært helt at fjerne. Men vi kan gøre noget for at forebygge de værste gener og tage størst muligt hensyn til de administrative forpligtelser. Vi har forsøgt at gøre det bedste, men også dyreste, man kan indenfor den nye FKA-system, for at afhjælpe problemet, nemlig at købe så mange nordsøtorske-FKA og så mange skagerraktorske-FKA som det har været muligt samtidig. Det samme har vi gjort med rødspætter, som er det andet store fiskeri, vi driver. Ved at købe fisk, der hører til på både den ene side af grænsen og på den anden side af grænsen, og dele den imellem os i en fælles pulje, har vi kostet mange millioner kroner på at få fiskeriforvaltningens grænsedragninger i vort hjemmefarvand til at fungere. Vi har investeret i at få forvaltningen til at fungere, vi betaler renter og afdrag på store lån, for at en streg på kortet kan bruges som forvaltningsinstrument. Til gengæld forventer vi, at forvaltningen anerkender vor daglige afrapportering af den fangst, vi har med i land.

Vort mål er at kunne fortsætte Thorupstrands værdifulde kystfiskeri som et moderne erhverv i et farvand, hvor dette fiskeri har foregået i menneskealder. Skal det fleksible kystfiskeri i hjemmefarvandet overleve, vil vi gerne samarbejde med forvaltningen om at udforme regler, der gør det muligt at arbejde som kystfisker fra en plads i nærheden af et formelt farvandsskel.

De regler, fiskeridirektoratet indfører, gør at vi i hverdagen ikke kan krydse frem og tilbage over grænsen, som vind og vejr tilsiger os. Vi mener, at den begrundelse, at der har været en uforklarlig overdødelighed af torsk i kattegat, ikke kan begrunde, at vi tvinges til indgive forudmeldelser, der vil være meningsløse i vort fiskeri ved grænsen mellem Skagerrak og Nordsøen. Direktoratet har i deres svar til os ikke lyttet til det forhold, vi her har beskrevet.

Med venlig hilsen

Gert Kristensen
Formand for Thorupstrand Fiskeriforening
jetteoggert@mail.dk

Til Fiskeridepartementet afd. 2.5
Slotsholmsgade 12
1216 København K
6.3.2008

Kommentar til fiskeridirektoratets bemærkninger af 13.2.2008 til Thorupstrand Fiskeriforenings klage af 30.1.2008 vedr. undtagelse fra § 20 stk 2 i Reguleringsbekendtgørelsen 2008 for Thorupstrand.

Thorupstrand fiskeriforening vil hermed gerne henlede Departementets opmærksomhed på to spørgsmål vedrørende Direktoratets behandling indtil videre af vor sag.

1) Vi forstår ikke meningen med, at havne, der ligger ud til et farvandsskel skulle have vanskeligere ved at foretage valg af farvand, end Thorupstrand. Ligger man lige ud til et farvandsskel må det alt andet lige være lettere fra dagens begyndelse at sejle i det farvandsområde, man finder det egnet at fiske i, da man allerede i havnen og straks fra afsejling er bekendt med de strøm, vind og bølgeforskel, der hersker ved farvandsskellet og som kan være afgørende for valg af sejlretning og fiskested. Vi andre, der skal runde Bulbjerg, hvor strøm, vind og søgang skifter karakter, har langt vanskeligere ved at vurdere, om der er forhold til at fiske under for vore lette både og spinkle grej, når vi kommer frem til farvandsskellet. Derfor er der ikke hold i det argument, som er fremført for at forskelsbehandle os.

2) Direktoratet forstår ikke, at vort fiskeri med lette både og spinkle grej er langt mere følsomt overfor ændringer i strøm, sø og vind end de større, tungere og dyberestikkende fartøjer med store maskiner og svære grej. Vi har beskrevet vort fiskeris karakter for at gøre dette forståeligt for folk, der ikke har prøvet at sejle på fiskeri med en kystbåd i nordlige Nordsø og Skagerrak. Det er Danmarks mest udsatte farvand, der ikke tåler sammenligning med de indre farvande, hvor der er læ for nordatlantens søgang og vejrlig. Det giver sig kontant udslag i, at vore havdage ligger på omkring 100-120 stk på et år.

Det betyder også, at direktoratets ligestilling af kystfiskeriet fra den åbne strand i Nordlige Nordsø og Skagerrak med andre havnebyer, ikke svarer til virkeligheden. Direktoratet s. 3 skriver: " at en række af de vilkår som kystfiskerne i Thorupstrand er underlagt, også gælder for fartøjer fra andre byer tæt ved en farvandsgrænse. For eksempel er også disse fartøjer påvirket af ændringer i vind og vejr ..." Konkret er Vorupør det nærmest tænkelige. Men imod taler, at der er en enkelt båd tilbage her og at det ikke er muligt at gå på hav herfra, hvis det ikke er fiskevej i Skagerrak. I Kattegat kan der i dag kun være tale om Strandby syd for Skagen, og her er det for det første tale om læ for vejret fra vest, for det andet om fartøjer af en helt anden sværelse i forhold til det beskyttede farvand end på vestkysten. Endelig er der grænsen til Øresund, hvor eneste sammenlignelige havn er Hundested, og her er der ikke tale om, at fartøjerne driver væsentligt fiskeri i nordlige Øresund - og skulle de det, er det et særdeles beskyttet farvand, der er tale om. Så grænseproblematikken er væsensforskellig fra kystfiskernes forhold i nordlige Nordsø og Skagerrak.

Venlig hilsen

Gert Kristensen
Formand for Thorupstrand Fiskeriforening

Til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet
c/o Fiskeridirektoratet
Nyropsgade 30
1780 København V.
Thorupstrand den 22.1.2008
Fra Thorupstrand Fiskeriforening

Sagsnr. 2008-00201

Vedrørende undtagelse fra §20, stk 2 i Reguleringsbekendtgørelsen 2008 for Thorupstrand

KLAGE OVER FISKERIDIREKTORATETS AFGØRELSE

Thorupstrand Fiskeriforening har d. 4.1.2008 sendt et brev til Fiskeridirektoratet med anmodning om at beholde de regler for fiskeri i Skagerrak og Nordsøen, som allerede gælder. Vi har den 21. januar fået et afslag på vor anmodning fra Fiskeridirektoratet. Vi mener ikke, at der er blevet lyttet til vort argument for at bibeholde reglerne, som de er. Begrundelsen for afslaget er, at Direktoratet mener, at en tilladelse til os vil danne præcedens, men kendsgerningen er, at der ikke længere er andre kystlandingspladser i Danmark som Thorupstrand. Thorupstrand Fiskeriforening vil gerne klage over denne afgørelse og orientere om begrundelsen for anmodningen, som drejer sig om de specielle vilkår, hvorunder kystfiskeri foregår. Vi anmoder på denne baggrund om, at få omstødt afgørelsen, da den har afgørende og akut betydning for Thorupstrands overlevelse. Derfor nedenstående redegørelse:

Baggrund

Når små både på dagfiskeri skal hente deres udkomme i et så udsat og varieret farvand som den nordligste Nordsø og Skagerrak, begynder morgenen kort efter midnat. I mere end halvdelen af året er det sort nat, når bådene sejler ud over brændingen for at gå på hav. Før de gør det, har fiskerne så godt som muligt lyttet efter havet, hørt farvandsudsigten og undersøgt, hvordan strømmen går. Men først når vi er sejlet ud i mørket, er det muligt at mærke, hvordan søen opfører sig og strømmen går. For vind, sø og strøm er ikke konstante faktorer, men er i stadig forandring. Strømmen er altid ved at skifte retning og hastighed, bølgerne er altid ved at ændre retning og højde, og vinden er altid ved at tage til eller lægge sig fra skiftende verdenshjørner.

Ude i mørket vil vi udlægge, hvorhen strøm, sø og vind bevæger sig netop nu ved landingspladsen, men sejler vi ned i bugten på vej mod Løkken, vil de ændre sig på grund af de lokale geografiske forhold. Det vil de også, hvis vi sejler vestpå og runder Bulbjerg. Selvfølgelig vil det også ske, hvis vi kommer ud af læ for landet, eller kommer op i Vigsø bugten. Det sker også, når vi runder Hanstholmen eller når vi kommer ud på Revet ved Norske rende, men hvordan er vi ikke i stand til at forudse. Strømme, bølger og vinde løber rundt om hjørnerne af kysten, kommer i byger fra skiftende trykssystemer i atmosfæren langt herfra og dirigeres forskelligt rundt af bundforholdene i havet. I vort farvandsområde fisker vi på dybder, der varierer fra 600 meter dybe fjeldslugter i Norske Rende til sandbund på kun få meters vand mellem revlerne ved land. Fiskene flytter sig konstant rundt i hele dette kuperede undervandslandskab betinget af strømme, saltholdighed i vandlagene der forskyder sig ind over hinanden og de temperaturer, det fører med sig i forskellig dybde - i deres søgen efter den føde, som lige så hurtigt skifter opholdssted efter forholdene. Det er et håndværksmæssigt fiskeri.

Vore både er samtidig små og vore grejer letvægts, så dette fiskeri er ikke bare præcisionskunst, men også afhængigt af at kunne foregå uden, at redskaberne bliver revet i stykker af strøm, sø og vindens pres på fartøjet. I modsætning til en større trawler eller tungere kutter med stor maskinkraft, er kystfiskeriet et letvægtsfiskeri både med hensyn til redskaber og energiforbrug. Og det gør, at vi hele tiden er nødt til at flytte os derhen, hvor det i næste øjeblik er muligt at arbejde og finde fisk med en lille, let båd og dens spinkle grejer. Til gengæld er det de mest skånsomt og selektivt fangede fisk, vi kommer hjem med til aften, hvis priser gør det fordelagtigt for os at drive et sådant kystfiskeri.

Selvom vi er nødt til at tage hensyn til alle disse forhold, så skal vi være hjemme igen inden aften, og derfor er vi nødt til at tage på havet så tidligt som muligt, dvs. oftest i buldermørke og føle os frem for at få timer nok til en fuld rejse. Ofte er det også nødvendigt at tage ud over revlerne, mens vind, strøm og bølger endnu ikke er venligt stemt, fordi vi har udlagt vejret som aftagende eller drejende i en mere gunstig retning her eller ude, hvor vi tror vi kan sætte vore grejer. Det vil sige, at vi også sejler ud i vejr og temperaturer, der ville afholde andre mennesker fra at gå uden døre. Når vi samtidig ved, at vind og vejr står forskelligt på en og samme tid de forskellige steder i vort farvand, er det noget, vi i kystflåden snakker sammen om over radioen og udlægger for hinanden dagen lang, mens vi sejler fra den ene position til den næste og undervejs jævnligt skifter kurs og destination, fordi tolkningerne af, hvor vejret er på vej hen, skifter karakter. Vi skal også tage hensyn til, at vi skal kunne nå hjem over revlerne og i land, inden der rejser sig for skrap brænding og for hård strøm til, at vi kan komme i land. Derfor skal det tit gå hurtigt, og der skal træffes hurtige beslutninger om at prøve grejerne et sted og måske et andet, før de skal op igen, så vi kan nå hjem før vejret.

Tiltag

Vort hjemmefarvand strækker sig fra den nordlige Nordsø i vest til og med det mellemste Skagerrak i øst. Og fra skrænterne ned mod Norske rende i nord til sandet mellem revlerne inde ved kysten i syd. Men af helt andre grunde end vort lokale fiskeri er farvandet blevet vilkårligt delt i to administrative områder. Med linealens lige streg er der trukket en i naturen fiktiv grænse tværs over havet. Fisk fanget på den ene side skal registreres som nordsøfisk på den anden side som skagerrakfisk. Vi skal rapportere, om de er af den ene eller anden slags. Ligesom vi bevæger os rundt i farvandet afhængigt af vind og vejr, så gør fisken, som vi jagter, det også. Nogle dage, nogle uger, nogle måneder og nogle år er både de og vi nødvendigvis mere på den ene side af grænsen end den anden og andre år, måneder, uger og dage kan det være på den anden side af grænsen. Ofte krydser vi den eller fisker på begge sider, da den løber lige igennem vor arbejdsplads. Det er derfor, kystfiskerne har anmodet om at beholde de regler, der findes, og som muliggør dette uden spild af kostbar tid på hav. Vi har ikke noget problem med at indberette det, vi har fanget i dagens løb, problemet er at forudsige, hvor i området vi kan komme til at fange det.

Det problem, der opstår af vor beliggenhed og kystfiskeriets naturlige betingelser, er svært helt at fjerne. Men vi kan gøre noget for at forebygge de værste gener og tage størst muligt hensyn til de administrative forpligtelser. Vi har forsøgt at gøre det bedste, men også dyreste, man kan indenfor den nye FKA-system, for at afhjælpe problemet, nemlig at købe så mange nordsøtorsk-FKA og så mange skagerraktorsk-FKA som det har været muligt samtidig. Det samme har vi gjort med rødspætter, som er det andet store fiskeri, vi driver. Ved at købe fisk, der hører til på både den ene side af grænsen og på den anden side af grænsen, og dele den imellem os i en fælles pulje, har vi kostet mange millioner kroner på at få fiskeriforvaltningens grænsedragninger i vort hjemmefarvand til at fungere. Vi har investeret i at få forvaltningen til at fungere, vi betaler renter og afdrag på store lån, for at en streg på kortet kan bruges som forvaltningsinstrument. Til gengæld forventer vi, at forvaltningen anerkender vor daglige afrapportering af den fangst, vi har med i land.

Vort mål er at kunne fortsætte Thorupstrands værdifulde kystfiskeri som et moderne erhverv i et farvand, hvor dette fiskeri har foregået i menneskealdre. Skal det fleksible kystfiskeri i hjemmefarvandet overleve, vil vi gerne samarbejde med forvaltningen om at udforme regler, der gør det muligt at arbejde som kystfisker fra en plads i nærheden af et formelt farvandsskel.

De regler, fiskeridirektoratet indfører, gør at vi i hverdagen ikke kan krydse frem og tilbage over grænsen, som vind og vejr tilsiger os. Vi mener, at den begrundelse, at der har været en uforklarlig overdødelighed af torsk i kattegat, ikke kan begrunde, at vi tvinges til indgive forudmeldelser, der vil være meningsløse i vort fiskeri ved grænsen mellem Skagerrak og Nordsøen. Direktoratet har i deres svar til os ikke lyttet til det forhold, vi her har beskrevet.

Med venlig hilsen

Gert Kristensen
Formand for Thorupstrand Fiskeriforening
jetteoggert@mail.dk